

wytyczne dla
urzędów kontroli

2.05

Warszawa, dnia 24 kwietnia 2014 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

KS8/016/269/GLQ/14/RD-39885

Sieć Obywatelska - Watchdog Polska
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

DECYZJA

Działając na podstawie art. 127 § 3 i art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013r., poz. 267) w związku z art. 16 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.), Minister Finansów po rozpatrzeniu wniosku Sieci Obywatelskiej – Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie, o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 26.03.2014r., nr KS8/016/201/OPI/14/RD-29002, w której odmówiono udostępnienia informacji publicznej - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 22.01.2014r. Sieć Obywatelska – Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie (dalej: Strona, Wnioskodawca), wystąpiła do Ministra Finansów o udostępnienie, w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm. – dalej: u.d.i.p.), wytycznych na 2010, 2011 i 2012 rok w sprawie zadań dla urzędów kontroli skarbowej, w postaci dokumentów o takiej treści, w jakiej zostały przekazane do urzędów kontroli skarbowej.

Minister Finansów decyzją z dnia 26.03.2014r., nr KS8/016/201/OPI/14/RD-29002, odmówił udostępnienia informacji publicznej w ww. zakresie, stwierdzając, że żądana informacja publiczna objęta jest szczególną ochroną ze względu na tajemnicę skarbową, stanowiącą „inną tajemnicę ustawowo chronioną” w rozumieniu art. 5 ust. 1 u.d.i.p.

Decyzja została doręczona Stronie w dniu 03.04.2014r.

Od wskazanej decyzji, pismem z dnia 15.04.2014r. (data wpływu 17.04.2014r.), Strona złożyła do Ministra Finansów wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Przywołanej powyżej decyzji Strona zarzuciła, że została wydana z naruszeniem, cyt.:

- 1) art. 7, art. 8 ust. 2, art. 61 ust. 1 i 2, art. 61 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), poprzez nadmierne ograniczenie prawa do informacji publicznej,
- 2) art. 2 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a), art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a), art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a), art. 6 ust. 2, art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), poprzez wyłączenie z jawności, w sytuacji gdy wnioskowane informacje nie podlegają wyłączeniu,
- 3) art. 6-8 oraz art. 107 § 1 w związku z art. 107 § 3 in fine ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz.267),
- 4) art. 34 ust. 1, art. 34a, art. 34b ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214 ze zm.), w związku z art. 293 Ordynacji podatkowej, poprzez błędną interpretację tych przepisów, prowadzącą do uznania, iż tajemnica skarbowa rozciąga się na wnioskowane informacje publiczne.

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona w pierwszej kolejności wskazała, że nie znając treści wnioskowanych informacji, przyjmuje, iż występuje możliwość wyłączenia części wnioskowanych informacji z jawności. Możliwe jest bowiem, że część wnioskowanych dokumentów zawiera informacje, które mogą być zakwalifikowane jako tajemnica skarbowa. Jednakże, zdaniem Strony, trudno jest uznać, iż w całości wnioskowane informacje podlegają wyłączeniu. Nic nie stoi bowiem na przeszkodzie, aby zgodnie z zasadami dostępu do informacji publicznej, ale też z zasadami postępowania administracyjnego, tak prowadzić postępowanie, aby jak największa część wnioskowanych informacji była ujawniona. Skoro prawo do informacji jest prawem podmiotowym, to w interesie publicznym jest zagwarantowanie jego najszerszego stosowania.

Strona podnosi też, że prawo do informacji ma na celu społeczną kontrolę nad działalnością podmiotów publicznych. Zatem, skoro nie można dowiedzieć się jakie są wytyczne dla określonej kategorii podmiotów publicznych, to nie ma możliwości realizacji tego prawa.

Zdaniem Strony, uzasadnienie zaskarżonej decyzji dotyczy tylko formalnej strony wnioskowanych informacji i opisanie poglądów na tajemnicę skarbową. Natomiast decyzja winna dotyczyć wnioskowanych informacji i zawierać uszczegółowione argumenty na rzecz ewentualnej odmowy.

Następnie Strona wskazała, że zgodnie z art. 61 Konstytucji RP, każda informacja związana z działalnością organów władzy publicznej podlega zasadom jawności. Jak podniosła Strona, materiały o których udostępnienie wniosła, dotyczą wytycznych, jakie Minister Finansów, jako

organ władzy publicznej, przesłał wszystkim urzędom kontroli skarbowej. Wnioskowane informacje mieszczą się w pojęciu informacji publicznej - art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a u.d.i.p. - co potwierdził WSA w Warszawie w wyroku z dnia 02.08.2012r., sygn. akt VIII SAB/Wa 22/12.

W dalszej kolejności, Strona przywołała wyrok WSA w Warszawie z dnia 28.05.2013r., sygn. akt II SA/Wa 444/13, w którym Sąd stwierdził m. in. cyt. „Niewątpliwie zatem żądane przez skarżącego "wytyczne dla urzędów skarbowych i urzędów kontroli skarbowej, dotyczące postępowania w sprawie przychodów niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych", nie mieszczą się w definicji tajemnicy skarbowej, o jakiej mowa w art. 34 ust. 1 pow. ustawy o kontroli skarbowej.” Strona podniosła przy tym, że skoro NSA wyrokiem z dnia 12.03.2014r., sygn. akt I OSK 2216/13 oddalił skargę kasacyjną Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej na ww. wyrok WSA w Warszawie z dnia 28.05.2013r., to Minister Finansów o tym wiedział, gdyż radcy prawni mają obowiązek informowania na bieżąco, o każdym rozstrzygnięciu Sądu, z podaniem ustnych motywów wyroku.

W związku z powyższym Stronę zastanawia, dlaczego Minister Finansów przywołał w decyzji wyrok o sygn. akt VIII SA/Wa 454/13 - który nie ma pisemnego uzasadnienia, co czyni niemożliwym poznanie argumentacji Sądu - oraz nieprawomocny wyrok o sygn. akt II SA/Wa 1109/13, zamiast ww. wyroku WSA w Warszawie z dnia 28.05.2013r., sygn. akt II SA/Wa 444/13. Przy tym Strona stwierdziła, że w jej ocenie, wyrok o sygn. akt II SA/Wa 1109/13 narusza art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, przepisy u.d.i.p. oraz p.p.s.a.

Następnie Strona podniosła, że celem przepisów o tajemnicy skarbowej jest ochrona interesu podatników, a więc ochrona wiedzy o ich danych osobowych, dochodach, wydatkach, adresach, zaległościach podatkowych, postępowaniach prowadzonych wobec nich. Taka wiedza zaś nie jest gromadzona i podawana w przedmiotowych wytycznych.

Strona podnosi też, że gdyby nawet w tych wytycznych pojawiły się dane chronione tą tajemnicą, to wystarczającym działaniem dla jej zachowania i ochrony podatników jest wyłączenie z dokumentów dot. kontroli działania urzędu jawności tych danych poprzez anonimizację, gdyż przepisy o tajemnicy skarbowej należy tak interpretować, aby znaleźć miejsce dla bezkolizyjnej realizacji konstytucyjnego uprawnienia dostępu do informacji publicznej. Tajemnica skarbowa, jako wyjątek od zasady jawności działania administracji rządowej, musi być interpretowana w bardzo ścisły i ostrożny sposób. Niedopuszczalnym jest dokonywanie rozszerzającej interpretacji pojęcia tajemnicy skarbowej, jak również takiej interpretacji, która czyniłaby niemożliwym realizację praw nadanych w Konstytucji RP.

Strona podkreśla też, że administracja skarbowa nie jest instytucją mającą status służb specjalnych, w których niemal każdy dokument czy nawet czynność księgową dotyczącą bezpośredniego funkcjonowania takich służb objęta jest tajemnicą. Takiej zasady nie da się też wywnioskować z Konstytucji RP.

Strona stwierdziła również, że tajemnica skarbowa posiada swoją definicję w ustawie o kontroli skarbowej i zakres jej powinien być określany na podstawie tych przepisów, mając cały czas na uwadze, by ochrona tą tajemnicą nie czyniła martwymi przepisów u.d.i.p. i art. 61 Konstytucji RP, w którego świetle zawsze należy dokonywać wykładni przepisów tej ustawy. Przy czym, w zakresie prawa dostępu do informacji publicznej, Strona przywołała wyroki NSA z dnia 01.12.2011r., sygn. akt I OSK 1550/11 oraz z dnia 20.01.2012r., sygn. akt I OSK 2118/11. Interpretując zakres tajemnicy skarbowej, z zestawienia przepisu art. 34 ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej z art. 61 ust. 1-2 Konstytucji RP i art. 1, 2 i 6 u.d.i.p, można wyprowadzić, w ocenie Strony, wnioski, że bez naruszania tajemnicy skarbowej wolno udostępnić informacje o działalności urzędu kontroli skarbowej i ocenie prawidłowości jego funkcjonowania, które znalazły się w wytycznych dotyczących kontroli skarbowej. Ograniczenie dostępu do takiej informacji publicznej polegałoby na ochronie indywidualnych danych podatników, wobec których dokonywano różnych czynności urzędowych, jeśli takie dane znalazłyby się w tym materiale. Orzecznictwo sądów administracyjnych dopuszcza anonimizację dokumentów w celu wykonania prawa dostępu do informacji publicznej, więc wydaje się, że nie powinny istnieć żadne przeszkody do zastosowania takiego rozwiązania.

Podsumowując, Strona wskazała, że bez wątplenia tajemnica skarbowa nie może ograniczać prawa konstytucyjnego do informacji publicznej w sposób taki, że nie jest możliwe uzyskanie dostępu do informacji publicznej tylko dlatego, że w zbiorze informacji publicznych pojawiają się lub mogą pojawić się informacje podlegające ochronie prawnej. W takim razie podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji powinien tak opracować materiał, by wypełnić zadość ściągającym się sferom przepisów. Jest to wykonalne, gdyż możliwości techniczne jak najbardziej pozwalają na różne sposoby na usunięcie danych stanowiących tajemnicę skarbową.

Strona stwierdziła też, że twierdzenia Ministra Finansów, jakoby ujawnienie wnioskowanych dokumentów miałyby negatywny wpływ na efektywne wykonywanie zadań organów kontroli skarbowej oraz mogłyby uniemożliwić realizację ich ustawowych celów są tezami o charakterze akademickim, gdyż organ nie przedstawił uzasadnienia powstania takiego zagrożenia. W związku z tym, Strona nie jest w stanie poznać jakie przesłanki i jakie dowody mogą o tym stanowić. W takim razie nie jest możliwa weryfikacja tych gołosłownych twierdzeń. Również, bez uzasadnienia faktycznego i prawnego jest teza, iż podanie do publicznej wiadomości żądanych informacji mogłoby negatywnie oddziaływać na efektywność kontroli skarbowej.

Odnosząc się do trybu udzielania informacji publicznej, Strona wskazała, że niezrozumiałe jest przywoływanie przez Ministra Finansów art. 34a i art. 34b ustawy o kontroli skarbowej, dotyczących trybu udostępnienia tajemnicy skarbowej. Strona nie wnioskuje bowiem o udostępnienie materiałów z postępowań kontrolnych prowadzonych przez podległe urzędy kontroli skarbowej.

Końcowo Strona nadmieniła, że wytyczne Ministra Finansów, opracowane dla dyrektorów izb skarbowych i naczelników urzędów skarbowych, są udostępniane jako informacja publiczna, choć zawierają wskazówki co do pewnych sytuacji, kryteriów, na które organy podatkowe mają zwrócić szczególną uwagę.

Minister Finansów, po zapoznaniu się z zarzutami Strony oraz argumentacją zawartą we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, postanawia utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję z dnia 26.03.2014r., nr KS8/016/201/OPI/14/RD-29002, gdyż żądana informacja publiczna objęta jest tajemnicą skarbową.

Na wstępie należy zauważyć, że zgodnie z art. 61 Konstytucji RP obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo do uzyskiwania informacji obejmuje m.in. dostęp do dokumentów. Ograniczenie prawa, o którym mowa powyżej, może nastąpić wyłącznie ze względu na określoną w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Tryb udzielania informacji określa ustawa.

Aktem prawnym regulującym dostęp do informacji publicznej jest ustawa o dostępie do informacji publicznej. W myśl art. 1 tej ustawy każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonym w ustawie. Pomimo tak szerokiego zakresu pojęcia informacji publicznej, zastosowanie przepisów określających zasady jej udostępnienia natrafia na istotne ograniczenia wynikające z samej ustawy o dostępie do informacji publicznej (art. 1 ust. 2 i art. 5). Zawarte w art. 1 ust. 2 ww. ustawy stwierdzenie, że przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej nie naruszają przepisów innych ustaw, określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi, oznacza, że ustępują one pierwszeństwa regulacjom w przedmiocie ochrony informacji. Jedną z takich ustaw jest ustawa o kontroli skarbowej, która w art. 34a i art. 34b przewiduje zasady udostępniania informacji objętych tajemnicą skarbową.

Wskazać w tym miejscu też należy, że pojęcie informacji publicznej zostało uszczegółowione w art. 6 ust. 1 u.d.i.p. zawierającym przykładowy wykaz informacji uznawanych za publiczne, w którym zostały wyszczególnione m.in. informacja o zamierzeniach władzy wykonawczej

(pkt 1 lit. a) oraz informacja o trybie działania władz publicznych i ich jednostek organizacyjnych (pkt 3 lit. a).

W świetle powyższego stwierdzić należy, że żądana przez Stronę wnioskiem z dnia 22.01.2014r. informacja w postaci zadań dla urzędów kontroli skarbowej na 2010, 2011, 2012 rok stanowi informację publiczną.

Przy tym ponownie należy wskazać, iż na ogólnodostępnej stronie internetowej Ministerstwa Finansów w zakładce - Kontrola skarbowa > Działalność > Strategia, opublikowane zostały informacje pt. „Wyciąg z zadań urzędów kontroli skarbowej na rok 2010”, „Wyciąg z zadań urzędów kontroli skarbowej na rok 2011” i „Wyciąg z zadań urzędów kontroli skarbowej na rok 2012”. Publikacja przedmiotowych informacji realizuje prawo obywateli do uzyskania informacji o działalności Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej oraz podległych mu organów kontroli skarbowej, a jednocześnie gwarantuje ochronę informacji, których podanie do publicznej wiadomości mogłoby negatywnie oddziaływać na efektywność kontroli skarbowej, bądź uniemożliwić realizację jej ustawowych celów. W informacji tej zawarte zostały dane, które mogły być udostępnione, pozostałe zaś dane wynikające z zadań urzędów kontroli skarbowej na 2010, 2011 i 2012 rok nie podlegają udostępnieniu, z uwagi na ochronę wynikającą z „tajemnicy skarbowej”.

W przedmiotowej sprawie należy podkreślić, że dokumenty zatytułowane „Zadania urzędów kontroli skarbowej na 2010 rok”, „Zadania urzędów kontroli skarbowej na 2011 rok” i „Zadania urzędów kontroli skarbowej na 2012 rok”, zostały wytworzone w trakcie realizacji przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej ustawowych zadań. W dokumentach tych zawarte zostały wytyczne dla urzędów kontroli skarbowej. Są to opracowania o charakterze analitycznym i prognostycznym, znajdujące oparcie w wynikach dotychczasowych postępowań kontrolnych. Uwzględniają aktualną wiedzę na temat zjawisk pozostających w sprzeczności z przepisami prawa, ukazują pewne wzory postępowań prowadzących do naruszenia prawa, wyjaśniając przy tym mechanizmy niektórych działań przestępczych. W dokumentach tych zostało wskazane jakie postępowania kontrolne i przygotowawcze należy kontynuować, w jakich obszarach kontrole powinny być prowadzone (określono tematykę kontroli), jakie podmioty winny pozostawać w kręgu zainteresowań organów kontroli skarbowej, a także na co w przypadku poszczególnych kontroli należy zwrócić szczególną uwagę, jakie badania przeprowadzać. Należy też mieć na względzie, iż działania organów kontroli skarbowej często planowane są na długi okres czasu (czasami kilkuletni), a prowadzone postępowania kontrolne nie są automatycznie kończone wraz z upływem roku kalendarzowego. Oznacza to, że zadania realizowane w kolejnych latach, następujących po sobie, stanowią kontynuację zadań z lat poprzednich. Stąd żadne dane dot. zadań na 2010, 2011 i 2012 rok, oprócz udostępnionych na stronach internetowych Ministerstwa Finansów, nie mogą być udostępnione.

Minister Finansów podtrzymuje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, że do udostępnienia informacji w zakresie zadań urzędów kontroli skarbowej na 2010, 2011 i 2012 rok ma zastosowanie ograniczenie wynikające z obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej, w rozumieniu art. 34 ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej. W ocenie Ministra Finansów w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji w sposób wyczerpujący przedstawiono istotę tajemnicy skarbowej oraz szczegółowo wyjaśniono, dlaczego wnioskowane informacje stanowią tajemnicę skarbową.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na treść wyżej przywołanego przepisu, zgodnie z którym informacje gromadzone i przetwarzane w ramach kontroli skarbowej, w tym na podstawie art. 7c i 7d, stanowią tajemnicą skarbową, z wyjątkiem informacji gromadzonych i przetwarzanych w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4-7 (dot. środków publicznych i środków unijnych). Z treści ww. przepisu wynika, iż tajemnicą skarbową objęte są zarówno informacje gromadzone i przetwarzane przez kontrolę skarbową przed wszczęciem postępowania, w jego toku oraz po jego zakończeniu. Tajemnicą skarbową objęte są informacje będące w dyspozycji organu kontroli skarbowej bez względu na to przez kogo, w jakich okolicznościach i na podstawie jakich przepisów prawa zostały wytworzone lub uzyskane. Oznacza to, że tajemnicą skarbową objęte są informacje zgromadzone w aktach spraw, jak i informacje znajdujące się poza nimi, w tym również informacje wynikające z żądanych dokumentów, które nie zostały udostępnione na stronie internetowej Ministerstwa Finansów. Natomiast zakres i podmioty uprawnione do uzyskania informacji objętych tajemnicą skarbową określa art. 34a i art. 34b ustawy o kontroli skarbowej.

Mając na względzie, iż samo zakwalifikowanie informacji, jako informacji publicznej, nie oznacza bezwzględnego obowiązku udostępniania tego rodzaju danych oraz biorąc pod uwagę, iż udostępnienie ww. informacji pozwoliłoby osobom postronnym na uzyskanie wiedzy stwarzającej zagrożenie dla sprawnego i skutecznego wykonywania zadań przez organy kontroli skarbowej, Minister Finansów podtrzymuje swoje stanowisko, iż udostępnienie żądanej informacji nie może nastąpić z uwagi na ochronę danych objętych tajemnicą skarbową.

W myśl bowiem art. 5 ust. 1 u.d.i.p., prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Jedną z takich tajemnic jest tajemnica skarbową, której udostępnienie zostało unormowane w przepisach ww. ustawy o kontroli skarbowej, stanowiącej *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej. Podkreślenia też wymaga, że ustawodawca – wprowadzając ograniczenia w dostępie do informacji publicznej, w sytuacji, gdy informacja ta zawiera dane ustawowo chronione (art. 5 ust. 1 u.d.i.p.) – nie nakazał organowi sposobu w jaki powinien takie dane chronić. Ochrona danych ustawowo chronionych może nastąpić w dwojaki sposób: poprzez ich

anonimizację, jak wnioskuje Strona, lub poprzez wydanie decyzji odmawiającej ich udostępnienia. W związku z powyższym należy uznać, że to do organu należy decyzja, który sposób ochrony danych należy zastosować w sprawie. W rozpatrywanym przypadku Minister Finansów podjął decyzję, iż jedyną skuteczną formą ochrony danych ustawowo chronionych jest wydanie decyzji o odmowie ich udostępnienia. Biorąc pod uwagę, że dokumenty których udostępnienia żąda Strona, zawierają informacje służące realizacji działań kontrolnych i zarazem są informacją gromadzoną i przetwarzaną przez kontrolę skarbową, słusznie uznano, że ujawnienie takich informacji będzie ujawnieniem tajemnicy skarbowej osobie nieuprawnionej. Należy przy tym ponownie podkreślić, że definicja tajemnicy skarbowej zawarta w ustawie o kontroli skarbowej jest szeroka i obejmuje swym zakresem wszystkie informacje gromadzone i przetwarzane w ramach kontroli skarbowej, a nie tylko enumeratywnie wymienia kategorie dokumentów.

Ponadto, należy zauważyć, że argumentacja Strony zawarta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, dot. dokonania anonimizacji i danych objętych tajemnicą skarbową odnosi się do dokumentów z kontroli działania urzędów, a nie do wytycznych w postaci zadań dla urzędów kontroli skarbowej. O ile w dokumentach z kontroli działania urzędów znajdują się dane dot. indywidualnych podatników, o tyle takich danych nie ma w wytycznych do działania urzędów kontroli skarbowej w postaci „zadania urzędów kontroli skarbowej”.

W tym miejscu należy też wskazać, że w przywołanym przez Stronę wyroku z dnia 02.08.2012r., sygn. akt VIII SAB/Wa 22/12, WSA w Warszawie stwierdził, że w przypadku gdy żądane informacje dotyczą zamierzeń władzy wykonawczej, jaką jest niewątpliwie Minister Finansów, co do zadań stawianych przed jednostkami organizacyjnymi takimi jak urzędy kontroli skarbowej, zaleceń w zakresie realizacji tych zadań, nakładanych planów i oczekiwań co do wyników ich realizacji, organ powinien rozpatrzyć wniosek o udostępnienie informacji publicznej przez udostępnienie tych informacji bądź ich odmowę, jeśli zaistnieją ustawowe przeszkody do udzielenia tych informacji. I taka sytuacja wystąpiła w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze, że dostęp do informacji objętych tajemnicą skarbową odbywa się w trybie i na zasadach określonych w ustawie o kontroli skarbowej, należy stwierdzić, iż Wnioskodawca nie jest podmiotem wymienionym w art. 34a i art. 34b ustawy o kontroli skarbowej oraz zakres żądania nie dotyczy zakresu o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4-7 tej ustawy, a w związku z tym nie jest możliwe udostępnienie Wnioskodawcy żądanej informacji.

W świetle powyższego należy stwierdzić, iż do udostępnienia informacji publicznej w postaci udostępnienia dokumentów dot. zadań dla urzędów kontroli skarbowej na 2010, 2011 i 2012 rok ma zastosowanie ograniczenie wynikające z obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej.

W tym miejscu należy również zauważyć, że w sprawie nie znajduje zastosowania przywołany przez Stronę wyrok WSA z dnia 28.05.2013r., sygn. akt II SA/Wa 444/13, podtrzymany wyrokiem NSA z dnia 12.03.2014r., sygn. akt I OSK 2216/13, gdyż dotyczy on udostępnienia informacji publicznej w zakresie wytycznych, dotyczących postępowania w sprawie przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych, a nie zadań dla urzędów kontroli skarbowej. Natomiast prawidłowość stanowiska zajętego przez Ministra Finansów została potwierdzona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w analogicznych sprawach dot. odmowy udostępnienia zadań urzędów kontroli skarbowej na 2013 r. – wyrok z dnia 11.09.2013 r., sygn. akt VIII SA/Wa 454/13 oraz wyrok z dnia 04.12.2013 r., sygn. akt II SA/Wa 1109/13.

W ocenie Ministra Finansów, w sprawie nie ma też znaczenia argument podnoszony przez Stronę, że wytyczne Ministra Finansów kierowane do dyrektorów izb skarbowych i naczelników urzędów skarbowych, są udostępniane jako informacja publiczna, gdyż każda sprawa jest indywidualna i podlega odrębnej ocenie przez organ, który podejmuje decyzje samodzielnie i nie jest związany stanowiskiem zawartym w innej sprawie. Nadto, wytyczne kierowane do podległych jednostek mogą dotyczyć różnych spraw, a więc innego zakresu, przez to dokumentacja tych spraw zawiera też różne ustalenia. Niejako na marginesie należy dodać, że definicja tajemnicy skarbowej zawarta w Ordynacji podatkowej jest odmienna niż definicja tajemnicy skarbowej zawarta w ustawie o kontroli skarbowej. W ustawie o kontroli skarbowej definicja tajemnicy skarbowej jest dużo szersza niż zakres danych objętych tajemnicą skarbową na gruncie Ordynacji podatkowej.

W okolicznościach przedstawionej sprawy nie znajduje również uzasadnienia zarzut Strony, że ww. decyzja nie odpowiada normom art. 107 § 1 i 3 Kpa. Sporna decyzja zawiera bowiem wszystkie wymagane prawem elementy, w tym odpowiednie uzasadnienie faktyczne i prawne, które zdaniem Ministra Finansów jest poprawne i czytelne. Natomiast sam fakt, że Strona nie zgadza się z podjętym przez Ministra Finansów rozstrzygnięciem oraz zaprezentowaną w uzasadnieniu decyzji argumentacją, nie oznacza, że w sprawie doszło do naruszenia dyspozycji art. 107 Kpa.

Mając powyższe na względzie, Minister Finansów nie podziela zarzutów Strony, że zaskarżona decyzja z dnia 26.03.2014r., nr KS8/016/201/OPI/14/RD-29002, została wydana z naruszeniem wskazanych we wniosku z dnia 15.04.2014r. przepisów Konstytucji RP, ustawy o dostępie do informacji publicznej, ustawy o kontroli skarbowej oraz Kodeksu postępowania administracyjnego. To, że Strona przedstawia poglądy oraz interpretację odmienną niż Minister Finansów, nie oznacza, że organ naruszył przepisy w tym zakresie.

Stosownie do dyspozycji art. 16 ust. 2 pkt 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, Minister Finansów informuje, że w toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stanowisko w sprawie zajęła Małgorzata Glińska – główny specjalista w Wydziale Orzecznictwa w Departamencie Kontroli Skarbowej.

W tym stanie rzeczy, postanowiono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie przysługuje prawo wniesienia na nią skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Finansów (adres do doręczeń: Ministerstwo Finansów, Departament Kontroli Skarbowej, ul. Świętokrzyska 12, 00-916 Warszawa), w terminie 30 dni od daty jej doręczenia (art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2012r., poz. 270, z późn. zm., w związku z art. 21 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

Otrzymują:

1. Adresat
(za potwierdzeniem odbioru)
2. a/a.

Z upoważnienia Ministra Finansów
Zastępcy Dyrektora
Departamentu Kontroli Skarbowej
Beata Miniewicz